

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

4.3.2009

B6-0108/2009

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

de Francis Wurtz, Ilda Figueiredo, Helmuth Markov și Kyriacos Triantaphyllides

în numele Grupului GUE/NGL

privind contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009, cu privire la Strategia de la Lisabona

Rezoluția Parlamentului European privind contribuția la Consiliul European din primăvara anului 2009, cu privire la Strategia de la Lisabona

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 20 iulie 2005, intitulată „Acțiuni comune pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă: programul comunitar Lisabona” (COM(2005)0330),
- având în vedere implementarea Programului comunitar Lisabona 2008-2010 prezentat de Comisie (COM(2008)0881),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind dimensiunea externă a Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă (COM(2008)0874),
- având în vedere Comunicarea Comisiei privind Punerea în aplicare a reformelor structurale din cadrul Strategiei de la Lisabona în contextul Planului european de redresare economică (COM(2009)0034),
- având în vedere cele 27 de programe naționale de reformă, pregătite în conformitate cu Strategia de la Lisabona, prezentate de statele membre,
- având în vedere articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

Consecințele neoliberalismului: degradarea condițiilor economice și sociale

1. subliniază că la nivelul UE s-a înregistrat o creștere a sărăciei, a numărului de locuri de muncă precare și a inegalităților, situație care se poate agrava, cea mai recentă previziune indicând o tendință de recesiune și o creștere a numărului de șomeri cu aproximativ 3,5 milioane în 2009;
2. reamintește că creșterea sărăciei, a numărului locurilor de muncă precare și a inegalităților este anterioară agravării crizei economice și financiare; respinge, în consecință orice încercare de folosire a crizei economice actuale drept justificare pentru condițiile economice și sociale existente;
3. subliniază că această criză a evidențiat nu numai eșecul politicilor de dreapta, a influenței majore a fundamentalismului neoliberal și a programului său politic, precum și a incapacității sale de a rezolva problemele lucrătorilor și ale oamenilor, dar a reprezentat și o lovitură puternică aplicată mitului capitalismului triumfător;
4. denunță și respinge încercările UE de a camufla cauzele reale ale crizei și de a dezvinovăți nu numai sistemul capitalist ci și propriile sale responsabilități; subliniază în acest context, politicile de promovare consecventă a dereglementării financiare, a

liberalizării piețelor și privatizării serviciilor publice, de liberalizare a comerțului mondial, de dereglementare a relațiilor de muncă și de subminare a drepturilor lucrătorilor cuprinse în Strategia de la Lisabona și în Strategia europeană privind ocuparea forței de muncă, politici care promovează acumularea de profituri uriașe de către marile grupuri financiare, formarea de monopoluri mari și deteriorarea standardelor de viață ale lucrătorilor și oamenilor;

5. subliniază că actuala criză a capitalismului comportă riscuri majore de înrăutățire a problemelor economice și sociale, care nu pot și nu trebuie să fie subestimate;
6. constată că cele mai recente evoluții ale situației de la nivel național și internațional arată că, în pofida injectării milioane de euro și de dolari pentru salvarea sistemului financiar, criza continuă, iar perspectivele sumbre ale unei recesiuni economice răspândite la o scară largă rămân; subliniază că realitatea demonstrează că măsurile adoptate în vederea recapitalizării sistemului financiar nu sunt suficiente și că trebuie implementate măsuri urgente care să combată cauzele care se află la originea acestei crize, care nu este numai o criză financiară;
7. subliniază că măsurile preconizate în urma ultimului Consiliu din decembrie nu vizează nici pe departe cauzele care se află la originea crizei actuale; amintește că așa-numitul Plan european de redresare economică urmează să fie finanțat în principal de fiecare stat membru, ceea ce ilustrează adevărata semnificație a „solidarității europene”;
8. deplânge, în plus, poziția Consiliului și a Comisiei - aflată pe aceeași linie cu organizația Business Europe - de a folosi situația actuală pentru impune în continuare aceleași politici, consacrate în Tratatul de la Lisabona, care au amplificat speculațiile și au condus la o creștere a exploatării, și care se află la originea anvergurii extraordinare a acestei crize; subliniază că susținătorii acestor politici depun eforturi pentru ca, în principal, situația să rămână neschimbată;
9. consideră că este inacceptabil ca, sub pretextul crizei iminente, să li se ceară tot lucrătorilor, micilor întreprinzători, fermierilor, pensionarilor, tinerilor, femeilor să facă din nou mari sacrificii; consideră că a continua pe această cale înseamnă prelungirea crizei ;

Pentru o Europă a forței de muncă cu drepturi și pentru o îmbunătățire a condițiilor de viață ale lucrătorilor și, în general, ale tuturor oamenilor

10. își reafirmă angajamentul pentru o Europă a cooperării, a progresului social și a egalității, care să promoveze respectul pentru mediu și democrație, solidaritatea și pacea;
11. solicită respectarea voinței exprimate în mod democratic și suveran a popoarelor Franței, Olandei și Irlandei, care au respins o Europă mai neoliberală și militaristă, spunând NU „Constituției Europene” și Tratatului de la Lisabona;
12. solicită renunțarea urgentă la Strategia de la Lisabona și la agenda sa neoliberală, ca un prim pas în vederea distanțării de politicile curente;

13. subliniază că răspunsul la problemele și nevoile lucrătorilor și ale oamenilor, în general, nu ar trebui să constea în amplificarea reglementării și în reformularea sistemului capitalist, ci în transformarea radicală a politicilor macro-economice și în protejarea locurilor de muncă și a drepturilor lucrătorilor;
14. solicită statelor membre să își protejeze sectoarele productive și locurile de muncă; atrage atenția asupra rapoartelor privind pierderile continue de locuri de muncă în UE, situație care necesită un răspuns urgent și adecvat;
15. reafirmă necesitatea unei politici alternative care să vizeze îmbunătățirea condițiilor de viață ale lucrătorilor și ale populației, în vederea unei distribuții corecte a venitului, stimularea activității economice, crearea de locuri de muncă, întărirea rolului statului în economie, impulsivitatea cererii, stimularea dezvoltării micro-întreprinderilor și IMM-urilor și consolidarea investițiilor, ținându-se seama totodată de necesitățile și particularitățile fiecărui stat membru;
16. invită Consiliul European din primăvară să adopte imediat o „Strategie europeană pentru solidaritate și dezvoltare durabilă” bazată pe principiile menționate mai sus, care să cuprindă o nouă serie de politici economice, sociale și de mediu pentru a încuraja investițiile în:
  - (i) calitatea muncii sub toate aspectele (salarii, stabilitate, condiții de muncă și formare) și îmbunătățirea calificărilor, pentru a avea o forță de muncă competentă și calificată,
  - (ii) infrastructura de bază și cea destinată industriei,
  - (iii) serviciile publice, pentru a le îmbunătăți calitatea,
  - (iv) o politică de coeziune puternică, pentru a promova coeziunea economică și socială,
  - (v) protecția mediului și tehnologiile ecologice,
  - (vi) îmbunătățirea standardelor de muncă, a celor sociale, de mediu și de siguranță, pentru a obține o armonizare către standardele cele mai înalte,
  - (vii) economia socială,
  - (viii) protecția socială, pentru a eradică sărăcia și a combate excluderea socială,
  - (ix) cercetarea (publică) și inovarea, pentru a garanta că toată lumea beneficiază de rezultatele acesteia,
  - (x) promovarea culturii, sportului și participării civile,
  - (xi) eliminarea „financializării” economiei,
17. consideră că Pactul de stabilitate și de creștere trebuie să fie revocat în paralel cu încheierea unui Pact pentru ocuparea forței de muncă și creștere economică, care să favorizeze investițiile publice, să sporească eficiența și să prevadă criterii economice, sociale și de mediu specifice, adaptate nevoilor fiecărui stat membru, cu un accent deosebit pe reducerea șomajului;
18. invită Comisia și Consiliul să continue în această direcție prin elaborarea unui „Program european de investiții pentru dezvoltare durabilă, ocuparea forței de muncă și integrare socială”, de cel puțin 1 % din PIB-ul UE, care ar trebui completat prin dezvoltarea unor programe similare de investiții publice din partea statelor membre, în

vederea stabilizării economiei, a contracarării schimbărilor climatice și a promovării ocupării integrale a forței de muncă, însoțită de locuri de muncă de înaltă calitate și drepturi sociale;

19. subliniază necesitatea unor măsuri eficiente pentru a garanta respectarea și consolidarea drepturilor lucrătorilor, pentru a asigura astfel lucrătorilor, și mai ales femeilor, venituri decente, pentru a garanta dreptul la siguranță și sănătate la locul de muncă, protecția socială și libertatea sindicală, precum și pentru a promova eliminarea tuturor formelor de discriminare între bărbați și femei la locul de muncă;
20. insistă asupra necesității unor măsuri urgente care să promoveze creșterea puterii de cumpărare, pentru a stimula cererea și a promova în termeni globali activitățile economice;
21. solicită statelor membre să adopte politici pentru redresarea salariilor și a pensiilor, care să contracareze transferul sistematic al câștigurilor din productivitate la angajatori, ceea ce va contribui la o distribuție mai echitabilă a bogăției, la îmbunătățirea standardelor de viață ale lucrătorilor și pensionarilor, și la redresarea economică;
22. atrage în mod deosebit atenția asupra lucrătorilor afectați de șomaj care au nevoie de măsuri suplimentare și urgente, cum ar fi lărgirea criteriilor pentru acordarea ajutorului de șomaj și a duratei acestuia; consideră că este inacceptabil ca angajatorii să folosească criza pentru a concedia mii de lucrători;
23. subliniază că nu poate exista nici un răspuns la criză și la consecințele acesteia fără consolidarea bunăstării publice; solicită statelor membre să întărească rolul statului și sistemele de protecție socială, să consolideze investițiile publice în echipamente, în special în creșe și aziluri de bătrâni, să dezvolte o politică a locuințelor care să garanteze dreptul fiecăruia la locuință, să protejeze și să dezvolte serviciile de sănătate publică și să amelioreze învățământul public;
24. subliniază importanța consolidării sistemelor publice de securitate socială, fapt care depinde tot de îmbunătățirea salariilor; subliniază faptul că fondurile de pensii, în special fondurile de pensii ocupaționale, nu trebuie să fie autorizate să investească în produse financiare precum fondurile speculative și fondurile de investiții cu capital privat care implică riscuri sistemice, întrucât falimentul unor astfel de fonduri ar afecta în mod negativ drepturile de pensie;
25. invită Consiliul să stabilească obiective ambițioase în ceea ce privește reducerea numărului de persoane sărace și eradicarea sărăciei în rândul lucrătorilor; subliniază că aceasta necesită o combinație între salarii mai bune și acces la servicii publice gratuite, de bună calitate și universale;
26. își reafirmă opoziția față de proiectul de directivă privind timpul de lucru și face apel ca această propunere să fie retrasă; solicită, de asemenea, Consiliului un angajament ferm pentru reducerea timpului de lucru, fără ca salariile să fie reduse, iar statelor membre să-și coordoneze eforturile pentru reducerea treptată a timpului de lucru, în vederea realizării obiectivului pe termen scurt privind săptămâna de 35 de ore;

27. solicită statelor membre să renunțe la abordarea de tipul flexisecurității și să adopte măsuri care să combată precaritatea, cum ar fi garantarea nerecurgerii la forme precare de angajare în cazul activităților permanente;

Pentru o Europă a progresului economic, social și ecologic

28. îndeamnă statele membre să își consolideze rolul și intervenția în zonele și sectoarele strategice ale economiei, îndeosebi în energie, comunicații și transport, și să își asume o poziție dominantă și solidă în sectorul financiar;
29. subliniază importanța serviciilor publice pentru promovarea coeziunii sociale, economice și teritoriale în UE; subliniază că sectoarele publice structurale nu ar trebui să fie deschise concurenței, ci mai degrabă deținute și gestionate de autoritățile publice, aceasta fiind singura modalitate prin care pot fi garantate calitatea, disponibilitatea și accesibilitatea serviciilor prestate și, în acest mod și drepturile utilizatorilor;
30. subliniază că bugetul comunitar ar trebui folosit astfel încât să prioritizeze politicile care vizează o convergență reală, care are la bază progresul social, și să protejeze și promoveze potențialul fiecărei țări, folosirea sustenabilă a resurselor naturale și protecția mediului, în vederea obținerii unei reale coeziuni economice și sociale;
31. propune reorientarea obiectivelor fondurilor structurale și de coeziune pentru a reduce în mod eficient diferențele regionale, pentru a promova coeziunea economică și socială și o convergență reală, și, de asemenea, propune renunțarea la „lisabonizarea” continuă;
32. invită Consiliul European de primăvară să analizeze angajamentele necheitate de la Capitolul 1 și Capitolul 2 și să adopte măsuri care să asigure implementarea integrală a fondurilor structurale și de coeziune; solicită, în acest sens, o creștere a nivelului finanțării comunitare și renunțarea la regula n+2 și n+3 din cadrul acestor fonduri;
33. sugerează adoptarea de măsuri specifice pentru micro întreprinderi și IMM-uri, cum ar fi reducerea costurilor energiei, comunicațiilor și taxelor; admite că măsurile menite să faciliteze accesul la creditare sunt importante, dar consideră că nu se va schimba aproape nimic în cazul micro întreprinderilor și IMM-urilor dacă nu crește puterea de cumpărare și cererea consumatorilor;
34. solicită o nouă politică de investiții în industrie, care să profite de resursele naturale și capacitatea de producție a fiecărui stat membru;
35. insistă asupra protejării sectoarelor de producție, pornind de la o evaluare prospectivă imediată a sectoarelor celor mai vulnerabile la criză; solicită un nou program comunitar pentru sprijinirea și dezvoltarea sectoarelor de producție din fiecare stat membru, contribuind astfel la crearea de locuri de muncă și revitalizarea economiei;
36. solicită o reformare majoră a politicilor comune în domeniul agriculturii și pescuitului, care să asigure securitatea și suveranitatea alimentară a fiecărei țări, să promoveze proiectele publice și să sprijine micro întreprinderile și IMM-urile, cooperativele și

autoritățile locale, să concentreze fondurile comunitare în această direcție și să corecteze asimetriile regionale;

37. reiterează solicitarea de a se institui un cadru de reglementare la nivelul UE, care să penalizeze delocalizările firmelor în interiorul și în afara UE, precum și măsuri care să stopeze delocalizarea firmelor, condiționând ajutorul comunitar de îndeplinirea unor obligații de tipul protecției locurilor de muncă și dezvoltarea locală, și care să împiedice corporațiile multinaționale să acționeze în continuare absolut iresponsabil;
38. îndeamnă Comisia să propună măsuri prin care să pună produsele/bunurile importate introduse pe piața internă sub incidența aceluiași cerințe impuse acelor produse în diferitele state membre;
39. solicită supravegherea și inspecția sistematică a bunurilor importate și, de asemenea, adoptarea unor măsuri de protecție, dacă este cazul;
40. îndeamnă Comisia să elaboreze o nouă politică comercială internațională care să permită supraviețuirea și dezvoltarea industriilor și activităților economice care creează locuri de muncă, o politică care să conducă la îmbunătățirea condițiilor de muncă, care să aibă la bază drepturile sociale și care să protejeze mediul într-un mod eficient;
41. consideră că noul eșec al negocierilor internaționale din cadrul OMC indică faptul că Uniunea Europeană trebuie să-și revizuiască politica privind negocierile comerciale internaționale, și o îndeamnă să prezinte noi propuneri pentru viitoarele negocieri comerciale multilaterale, cu scopul de a adopta mecanisme de reglementare și stabilizare pentru un sistem echitabil de comerț internațional, menit să rezolve probleme globale cum ar fi sărăcia, lipsa de dezvoltare și suveranitate alimentară, creșterea prețurilor la produsele alimentare, epidemiile, șomajul și delocalizarea, distrugerea mediului și schimbările climatice, și lipsa securității alimentare, precum și criza financiară;
42. este de acord că statele membre și UE trebuie să depună eforturi uriașe pentru a nu mai depinde de combustibilii fosili și a inversa tendința actuală nesustenabilă; subliniază faptul că sustenabilitatea în domeniul mediului și în cel social trebuie să fie în centrul programelor de investiții publice ale UE și ale statelor membre; observă că investițiile trebuie orientate spre promovarea de surse de energie regenerabile, iar creșterea economică nu mai trebuie cuplată cu creșterea energetică, prin îmbunătățirea eficienței energetice și promovarea economiilor de energie, însoțite de dezvoltare și progres social.
43. încurajează statele membre să analizeze și să adopte măsuri suplimentare de sprijinire a consumatorului final, stimulând astfel folosirea energiilor verzi și a eficienței energetice în diferite sectoare cum ar fi locuințele, echipamente, parcuri de mașini, prin intermediul sprijinului comunității ori de câte ori este necesar;
44. solicită un sprijin mai susținut pentru investițiile care promovează reducerea deșeurilor, re folosirea și reciclarea materialelor, precum și reducerea și tratarea deșeurilor industriale accidentale și toxice;

45. subliniază că ar trebui revizuit statutul BCE pentru a garanta că statele membre dețin controlul politic al BCE și că ar trebui revizuite politica și liniile directoare monetare pentru a favoriza o creștere economică puternică și ocuparea forței de muncă;
46. salută recente reduceri ale ratei dobânzii de către BCE și invită BCE să își relaxeze în continuare politica monetară, în vederea contracarării viitoarei recesiuni economice; critică faptul că reducerile ratelor dobânzii au survenit prea târziu pentru a avea efecte pozitive mai accentuate;
47. subliniază că trebuie să se pună la dispoziția BEI și BERD resursele necesare pentru creșterea substanțială a liniilor de credit cu rate ale dobânzii foarte reduse pentru IMM-uri, autoritățile locale și proiectele publice, producția și serviciile ecologice, serviciile sociale și medicale etc., cu condiția ca acestea să creeze locuri de muncă de calitate, care să ofere drepturi sociale, salarii și condiții de muncă decente;
48. îndeamnă statele membre să elaboreze măsuri pentru a contracara gradul de îndatorare din ce în ce mai mare al familiilor și pentru a ajuta familiile și întreprinderile mici să facă față împrumuturilor imobiliare și pentru afaceri, inclusiv prin fixarea administrativă a marjelor (spread), comisioanelor, ratelor dobânzii și a condițiilor de acces la credit;
49. invită Comisia și statele membre să adopte măsuri pentru eliminarea paradisurilor fiscale/ a centrelor financiare offshore, să introducă taxe pe tranzacțiile valutare (taxa Tobin) și pe tranzacțiile bursiere (inclusiv tranzacțiile extra-bursiere), să impoziteze mai mult grupurile financiare și economice mari; solicită Consiliului, Comisiei și statelor membre să se angajeze ferm în vederea eliminării paradisurilor fiscale și activităților offshore din întreaga lume;
50. propune dezvoltarea unei noi ordini internaționale, în cadrul ONU, care să promoveze relații economice mai corecte și mai echitabile, să garanteze accesul la hrană, apă și energie, conservarea resurselor, îmbunătățirea condițiilor de viață și combaterea foametei, a sărăciei și a bolilor; insistă, de asemenea, asupra necesității respectării suveranității, a consolidării păcii și cooperării între națiuni, a democratizării ONU și a respectului pentru Carta ONU;
51. subliniază că, deși sunt necesare revizuirea sistemului monetar și financiar internațional și combaterea privilegiilor dolarului, aceasta nu se pot face prin redresarea artificială a monedei euro, în dauna economiilor mai slabe din UE
52. este de acord cu necesitatea stabilizării sistemului financiar, dar consideră că acest demers trebuie supus unor reguli și angajamente clare și unei remunerații echitabile din fondurile publice, precum și pedepsirea corespunzătoare a celor responsabili de practici fraudulente și speculații;
53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.